

การศึกษาเปรียบเทียบประสิทธิภาพและประสิทธิผลการจัดการศึกษา
ระดับประถมศึกษา ระหว่างองค์การบริหารส่วนจังหวัดและสำนักงาน
คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน : การสำรวจความพึงพอใจของ
ผู้รับบริการ

A Comparative Study of the Efficiency and the Effectiveness of
Primary Education Management between the Provincial
Administrative Organisation and the Office of the Basic
Education Commission: A Service User Satisfaction Survey

กิตติศักดิ์ เจิมสิทธิประเสริฐ*, ธนพร ศรียากุล*, ดร.ชยงการ ภมรมาศ*,
สุदारัตน์ รอดบุญสง*, วันวิชาติ บุญโปร่ง*, นวลลักษณ์ แสงเพิ่ม*,
วนิสา ภาควิชัย*, ธนพล วิภากรณ์* และ กุลนรี มณีโชติ*

Kittisak Jemsittiparsert, Thanaporn Sriyakul,
Dr.Chayongkan Pamornmast, Sudarat Rodboonsong,
Wanwichit Boonprong, Nuanluk Sangperm, Vanisa Pakvichai,
Tanapon Vipaporn and Kulnalee Maneechote

* คณะนักวิจัยโครงการวิจัย เรื่อง “การศึกษาเปรียบเทียบประสิทธิภาพและประสิทธิผลการจัดการศึกษาระดับประถมศึกษา ระหว่างองค์การบริหารส่วนจังหวัดและสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน” ซึ่งได้รับทุนอุดหนุนจากสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.)

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับประสิทธิภาพและประสิทธิผล การจัดการศึกษาระดับประถมศึกษา ด้านความพึงพอใจของผู้รับบริการ ของโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด ที่ดำเนินการจัดการศึกษาระดับประถมศึกษา ทั้ง 29 จังหวัด และโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในจังหวัดเดียวกัน และ 2) เปรียบเทียบระดับประสิทธิภาพและประสิทธิผลดังกล่าว ระหว่างโรงเรียนซึ่งสังกัด อบจ. และ สพฐ. โดยคัดเลือกแบบเจาะจงโรงเรียนสังกัด อบจ. จังหวัดละ 1 โรงเรียน และโรงเรียนสังกัด สพฐ. จังหวัดละ 2 โรงเรียน จำแนกเป็นโรงเรียนที่มีจำนวนนักเรียนใกล้เคียงกัน 1 โรงเรียน และโรงเรียนที่มีต้นทุนผลผลิตใกล้เคียงกัน อีก 1 โรงเรียน รวมทั้งสิ้น 87 โรงเรียน เก็บรวบรวมข้อมูลจากตัวอย่าง ซึ่งประกอบด้วย นักเรียน ผู้ปกครอง และสมาชิกของชุมชน จำนวนกลุ่มละ 812 ตัวอย่าง รวมทั้งสิ้น 2,436 ตัวอย่าง และวิเคราะห์ด้วยค่าเฉลี่ย และการทดสอบค่าที่ ผลการวิจัยพบว่า ระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการโดยภาพรวมต่อการจัดการศึกษาระดับประถมศึกษา ของโรงเรียนสังกัด อบจ. ($\bar{x} = 4.34$) ต่ำกว่าโรงเรียนสังกัด สพฐ. ทั้งกรณีโรงเรียนที่มีจำนวนนักเรียนใกล้เคียงกัน ($\bar{x} = 4.41$) และโรงเรียนที่มีต้นทุนผลผลิตใกล้เคียงกัน ($\bar{x} = 4.41$) เมื่อพิจารณาเป็นรายกลุ่ม พบว่า ขณะที่นักเรียนและสมาชิกของชุมชน มีระดับความพึงพอใจต่อเรื่องดังกล่าวไม่แตกต่างกัน ผู้ปกครองกลับมีระดับความพึงพอใจต่อการจัดการศึกษาระดับประถมศึกษา ของโรงเรียนสังกัด อบจ. ($\bar{x} = 4.36$) ต่ำกว่าโรงเรียนสังกัด สพฐ. ทั้งกรณีโรงเรียนที่มีจำนวนนักเรียนใกล้เคียงกัน ($\bar{x} = 4.49$) และโรงเรียนที่มีต้นทุนผลผลิตใกล้เคียงกัน ($\bar{x} = 4.48$)

คำสำคัญ: การศึกษาระดับประถมศึกษา, องค์การบริหารส่วนจังหวัด, สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, ประสิทธิภาพและประสิทธิผล, การสำรวจความพึงพอใจของผู้รับบริการ

Abstract

This research aims to (i) examine the effectiveness and the efficiency of primary education management with regards to the service user satisfaction within 29 primary schools, subject under provincial administrative organisation, and their counterparts, of which are under the authority of the Office of the Basic Education Commission; (ii) to conduct a comparative study concerning the effectiveness and the efficiency generated from the selected schools by specifically handpicking, from each province, one school from the PAO and one from the OBEC, amounting to the total number of 2 schools representing each province. The selected samples can be categorised into those containing similar amount of students and the ones with akin amount of production costs, which are essentially contributing to the sum of 87 schools. The data collection will be carried out by drawing samples from the students, the parents, and the members of the concerned communities. Each group will be comprised of 812 subjects, leading to the number of 2,436 study subjects in total. The gathered data will be analysed using average mean and t-test. The findings indicate that the level of user satisfaction, in general, towards the primary education management of the PAO schools, which is marked as $\bar{x} = 4.34$, is lower than those listed under the supervision of the OBEC. Such result is consistent for either cases where the sample schools contain similar students number ($\bar{x} = 4.41$) or the case where the amount of production cost is relatively equal ($\bar{x} = 4.41$). Upon considering and assessing each group, it is found that while the user satisfaction level, as produced from the students and the community members, does not bare significant differences, on the other hand, the level of satisfaction that is generated by the parents reveals that the

parents' perception towards primary education management under the PAO authority ($\bar{x} = 4.36$) is placed lower than those of OBEC, which also applicable to both cases where similar number of students are present ($\bar{x} = 4.49$) and where the production costs are somewhat equivalent ($\bar{x} = 4.48$).

Keywords: Primary Education, Provincial Administrative Organization, Office of the Basic Education Commission, Efficiency and Effectiveness, Service User Satisfaction Survey

ความสำคัญของปัญหา

พัฒนาการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) เริ่มตั้งแต่ พ.ศ.2441 ในรัชสมัยของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว (รัชกาลที่ 5) โดยโปรดฯ ให้มีการจัดตั้งสุขาภิบาลแห่งแรกขึ้น ตามด้วยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบอื่นๆ ทั้งนี้ บทบัญญัติในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 และ 2550 ถือเป็นหนึ่งความก้าวหน้าสำคัญ ด้วยการกำหนดให้มีการถ่ายโอนภารกิจจากส่วนกลางไปยัง อปท. และหนึ่งในการกิจดังกล่าว คือภารกิจทางด้านการศึกษาสืบเนื่องจากพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2542 และพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2549 เมื่อ พ.ศ. 2545 จึงมีการกำหนดแผนปฏิบัติการกำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ใช้บังคับ โดยให้ถ่ายโอนสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) ให้แก่ อปท. เมื่อ อปท. ผ่านการประเมินความพร้อมตามที่คณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (กกถ.) ได้จัดทำหลักเกณฑ์และวิธีการประเมินความพร้อมร่วมกับกระทรวงศึกษาธิการ

การถ่ายโอนภารกิจดังกล่าว ได้ดำเนินการควบคู่ไปกับการกระจายอำนาจทางการคลัง รัฐบาลได้จัดสรรงบประมาณประเภทต่างๆ ให้แก่ อบท. เพื่อให้สามารถจัดทําบริการสาธารณะตามภารกิจถ่ายโอนดังกล่าวได้ ความอิสระทางการคลัง (Fiscal Autonomy) นั้น มีประโยชน์ต่อประเทศกำลังพัฒนา จากการเพิ่มการมีส่วนร่วมของประชาชนในท้องถิ่น นำไปสู่การมีประชาธิปไตยที่เข้มแข็งขึ้น เพิ่มความมีเสถียรภาพทางเศรษฐกิจระดับมหภาค เพิ่มความเป็นอิสระในการตัดสินใจ ตลอดจนช่วยลดปัญหาการคอร์รัปชัน แม้จะมีข้อถกเถียงอยู่บ้างเกี่ยวกับการนำไปปฏิบัติ ทั้งในแง่ของกฎระเบียบที่มีมากจนเกินไป การมีข้อจำกัดในการเคลื่อนย้ายเงินทุนมากขึ้น และในบางกรณีอาจเพิ่มปัญหาความโปร่งใส หรือความเหลื่อมล้ำระหว่างพื้นที่ได้เช่นกัน อย่างไรก็ตาม ทฤษฎีด้านการกระจายอำนาจทางการคลังเท่าที่ผ่านมา ยังคงให้ความสำคัญต่อการกระจายอำนาจทางการคลัง เพื่อเป็นเครื่องมือในการพัฒนาความเป็นประชาธิปไตยให้แก่ท้องถิ่น (Naald, 2003) การกระจายอำนาจทางการคลังพร้อมกับการถ่ายโอนภารกิจด้านการศึกษา จึงสามารถนำมาวิเคราะห์เป็นเครื่องชี้วัดว่าหาก อบท. มีอิสระทางการคลังเพิ่มขึ้น จะสามารถนำไปสู่การจัดบริการทางการศึกษาให้แก่ประชาชนในท้องถิ่นได้ดียิ่งขึ้นหรือไม่ เบื้องต้น ผลการสำรวจข้อมูลเมื่อ พ.ศ.2555 พบว่ามีนักเรียนระดับประถมศึกษาในโรงเรียนสังกัดกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น จำนวนทั้งสิ้น 281,447 คน แม้ผลประเมินของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) ช่วงปี 2549-2553 โรงเรียนสังกัด อบท. ตั้งแต่ระดับปฐมวัยถึงมัธยมศึกษา ส่วนใหญ่สามารถผ่านเกณฑ์มาตรฐาน สมศ. เกือบทุกด้าน ทว่า เมื่อพิจารณาให้ลึกลงไปในเรื่องละเอียด คุณภาพของผู้เรียนในด้านสำคัญๆ ยังอยู่ในระดับปานกลางถึงค่อนข้างต่ำ (พิชิต ฤทธิ์จรูญ, ชูชาติ พ่วงสมจิตร, เกจกนก เอื้อวงศ์ และ นางเยาว์ อุดมพร, 2554)

จากผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักเรียนระดับประถมศึกษา ในสังกัดกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นดังกล่าว มีงานวิจัยด้านท้องถิ่นในต่างประเทศพบว่า งบประมาณทางด้านการศึกษาของท้องถิ่นมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา (Akai, Sakata & Tanaka, 2007) ภายใต้เงื่อนไขที่ อบท. ยังคงขาดความสามารถในการหารายได้ให้เพียงพอต่อความต้องการใช้จ่าย รัฐบาลกลางจึงมีหน้าที่ในการอุดหนุน ซึ่งเงินอุดหนุนระหว่างรัฐบาล (Intergovernmental Transfer) ในกรณีของประเทศไทย อบท. ต่างๆ ได้รับเงินอุดหนุน 3 ประเภท ได้แก่ เงินอุดหนุนทั่วไป เงิน

อุดหนุนเฉพาะกิจ และเงินอุดหนุนเพื่อการถ่ายโอนงาน โดยมีสูตรการคำนวณที่แตกต่างกัน โดยคำนึงถึงความสามารถในการจัดเก็บรายได้ของ อบต. นั้นๆ ด้วย อย่างไรก็ตาม ความรับผิดชอบทางการเงิน ถือเป็นองค์ประกอบหลักที่แสดงถึงการกระจายอำนาจให้แก่ อบต. หาก อบต. สามารถที่จะดำเนินการภายหลังจากที่ได้รับการกระจายอำนาจอย่างอิสระแล้ว จะสามารถดำเนินงานต่างๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้ อบต. ดังกล่าวจะต้องมีงบประมาณที่เพียงพอไม่ว่าจะเกิดจากความสามารถในการหารายได้ หรือการได้รับเงินอุดหนุน และจะต้องมีอิสระในการตัดสินใจในการใช้เงินอุดหนุนดังกล่าวด้วย (The World Bank Group, 2001)

จากทฤษฎีเงินอุดหนุน วัตถุประสงค์ของการจัดสรรเงินอุดหนุนของรัฐบาลกลางสู่ อบต. คือเพื่อชดเชยความไม่สมดุลทางการคลังระหว่างรัฐบาลและ อบต. เพื่อสร้างความเท่าเทียมกันระหว่าง อบต. ด้วยกัน และเพื่อกระตุ้นให้ท้องถิ่นดำเนินการตามนโยบายของรัฐบาล โดยสามารถแบ่งเงินอุดหนุนออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ๆ ได้แก่ 1) เงินอุดหนุนแบบไม่มีเงื่อนไข (Unconditional Grant) ซึ่งไม่ได้รับเงื่อนไขในการใช้จ่ายเงิน และ 2) เงินอุดหนุนแบบมีเงื่อนไข (Conditional Grant) เช่น เงินอุดหนุนเป็นก้อน (Block Grant) เงินอุดหนุนโครงการ (Project Grant) หรือเงินอุดหนุนแบบสมทบ (Matching Grant) กล่าวได้ว่า เงินอุดหนุนแต่ละประเภทส่งผลกระทบต่อ อบต. แตกต่างกันด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตาม เงินอุดหนุนแบบไม่มีเงื่อนไข นั้น เป็นเงินส่วนที่ อบต. สามารถที่จะนำไปใช้จ่ายด้านใดก็ได้ ดังนั้น เงินอุดหนุนประเภทนี้ จึงมีลักษณะกระจายอำนาจมากที่สุด เนื่องจากแสดงถึงความเป็นอิสระของ อบต. ในการใช้จ่ายเงินในด้านใด โดยสามารถที่จะเลือกใช้ในการจัดหาบริการสาธารณะที่คนในท้องถิ่นต้องการ และก่อให้เกิดความพึงพอใจของคนในท้องถิ่นได้มากที่สุด (Shah, 2007)

ในกรณีของประเทศสมาชิก องค์การความร่วมมือและพัฒนาทางเศรษฐกิจ (Organisation for Economics Co-operation and Development: OECD, 2012) ได้ให้ความสำคัญต่อหลักในการจัดการศึกษา 2 ประการ คือหลักความเสมอภาค (Equity) และหลักคุณภาพ (Quality) หากแต่ความหมายของคำสองคำนี้ มีความแตกต่างกัน กล่าวคือ การจัดสรรงบประมาณรายจ่ายต่อหัวให้เท่ากันทุกคน นั้นคือการดำเนินการตามหลักความเสมอภาค แต่หากต้องการที่จะช่วยเหลือนักเรียนที่ด้อยโอกาสมากกว่าให้ได้รับการศึกษาอย่างเหมาะสม เป็นการดำเนินการตามหลักคุณภาพ

(Mann, 2014) ในการจัดสรรงบประมาณทางด้านการศึกษาของไทย มีลักษณะเป็นการจัดสรรค่าใช้จ่ายรายหัว ในส่วนที่เป็นเงินอุดหนุนเฉพาะกิจ และเงินอุดหนุนตามภารกิจถ่ายโอนซึ่งถือเป็นเงินอุดหนุนแบบมีเงื่อนไข ในขณะที่ อบท. สามารถที่จะมีอิสระในการจัดสรรเงินอุดหนุนทั่วไป หรืองบประมาณจากรายได้ของ อบท. เพื่ออุดหนุนการศึกษาในพื้นที่ของตน กรณีศึกษาของเทศบาลราชสีห์ ในแง่ของผลกระทบของเงินอุดหนุนต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาและความยากจน ผลการวิจัยพบว่า เมื่อมีการเพิ่มเงินอุดหนุนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา โดยอัตราการเข้าเรียนเพิ่มขึ้น 7% และอัตราการรู้หนังสือเพิ่มขึ้น 4% ในขณะที่อัตราความยากจนลดลง 4% อีกด้วย (Stephan & Litschig, 2013) การศึกษาวิจัยในอีกหลายกรณียังพบว่า ผลกระทบของการใช้จ่ายงบอุดหนุนแบบไม่มีเงื่อนไข มีความสัมพันธ์เชิงบวกต่อการเพิ่มขึ้นของรายได้ประชากรในท้องถิ่น และมีส่วนในการรักษาความเป็นอิสระของ อบท. เพิ่มความยืดหยุ่นในการใช้จ่าย และเพิ่มสวัสดิการให้แก่ประชากรในท้องถิ่นได้ดี (Arvate, Mattos & Rocha, 2013)

คำถามซึ่งสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ความเป็นอิสระของ อบท. ทั้งในด้านการคลังและด้านการศึกษา ภายใต้ยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวกับการวัดระดับความเสียหายอันเกิดจากการรวมอำนาจ จึงเกิดขึ้น ว่าหากพิจารณาประสิทธิภาพและประสิทธิผลการจัดการศึกษา อย่างน้อยที่สุด ในมิติของความพึงพอใจ ในฐานะที่เป็นความรับรู้ของผู้รับบริการ (Nilsson & Følstad, 2012: 20) อบจ. ที่จัดการศึกษาระดับประถมศึกษา ทั้งสิ้น 29 จังหวัด* เมื่อเปรียบเทียบกับโรงเรียนในสังกัด สพฐ. จะสามารถจัดการศึกษาได้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากหรือน้อยกว่าหรือไม่ เพื่อนำไปสู่การวิเคราะห์และเสนอรูปแบบของความสัมพันธ์เชิงอำนาจหน้าที่ในการจัดการศึกษา ที่เหมาะสมระหว่างส่วนกลางกับส่วนท้องถิ่นในอนาคต

* ได้แก่ กาญจนบุรี, ขอนแก่น, ฉะเชิงเทรา, ชลบุรี, ชุมพร, เชียงราย, เชียงใหม่, นครศรีธรรมราช, นนทบุรี, บัณฑิต, บิดานัน, อยุธยา, พัทลุง,แพร่, ภูเก็ต, แม่ฮ่องสอน, ยโสธร, ระนอง, ระยอง, ราชบุรี, ลำปาง, ลำพูน, เลย, ศรีสะเกษ, สตูล, สมุทรสาคร, สระบุรี, สุราษฎร์ธานี และ สุโขทัย

วัตถุประสงค์

การวิจัยครั้งนี้ จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับประสิทธิภาพและประสิทธิผลการจัดการศึกษาระดับประถมศึกษา ด้านความพึงพอใจของผู้รับบริการ ได้แก่ นักเรียน ผู้ปกครอง และสมาชิกของชุมชน ของโรงเรียนสังกัด อบจ. ที่ดำเนินการจัดการศึกษาระดับประถมศึกษาทั้ง 29 จังหวัด และโรงเรียนสังกัด สพฐ. ในจังหวัดเดียวกัน และ 2) เปรียบเทียบระดับประสิทธิภาพและประสิทธิผลดังกล่าวระหว่างโรงเรียนซึ่งสังกัด อบจ. และ สพฐ. ข้างต้น

วิธีการวิจัย

ประชากรและตัวอย่าง

ประชากรของการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้รับบริการ ซึ่งประกอบด้วย นักเรียน ผู้ปกครอง และสมาชิกของชุมชน ของโรงเรียนสังกัด อบจ. ที่ดำเนินการจัดการศึกษาระดับประถมศึกษาทั้ง 29 จังหวัด และโรงเรียนสังกัด สพฐ. ในจังหวัดเดียวกัน โดยคัดเลือกแบบเจาะจงโรงเรียนสังกัด อบจ. จังหวัดละ 1 โรงเรียน และโรงเรียนสังกัด สพฐ. จังหวัดละ 2 โรงเรียน จำแนกเป็น โรงเรียนที่มีจำนวนนักเรียนใกล้เคียงกัน 1 โรงเรียน และโรงเรียนที่มีต้นทุนผลผลิตใกล้เคียงกัน อีก 1 โรงเรียน รวมทั้งสิ้น 87 โรงเรียน ผู้วิจัยกำหนดขนาดตัวอย่างของผู้รับบริการแต่ละกลุ่ม จำนวนกลุ่มละ 812 ตัวอย่าง จำแนกเป็น โรงเรียนสังกัด อบจ. โรงเรียนละ 14 ตัวอย่าง โรงเรียนสังกัด สพฐ. ที่มีจำนวนนักเรียนใกล้เคียงกัน โรงเรียนละ 7 ตัวอย่าง และโรงเรียนสังกัด สพฐ. ที่มีต้นทุนผลผลิตใกล้เคียงกัน อีกโรงเรียนละ 7 ตัวอย่าง รวมทั้งสิ้น 2,436 ตัวอย่าง

การเก็บรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้รับบริการทั้ง 3 กลุ่ม ด้วยแบบสอบถามซึ่งสร้างขึ้นจากการทบทวนวรรณกรรม ระหว่างเดือนมิถุนายน ถึงเดือนพฤศจิกายน พ.ศ.2558 และวิเคราะห์ด้วยค่าเฉลี่ย และการทดสอบค่าที โดยกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับนัยสำคัญ .05

กรอบแนวคิดการวิจัย

เนื่องจากการศึกษาเปรียบเทียบความพึงพอใจของผู้รับบริการ ต่อการจัดการศึกษาระดับประถมศึกษา ระหว่างโรงเรียนสังกัด อบจ. และโรงเรียนสังกัด สพฐ. ครั้งนี้ คณะผู้วิจัยให้ความสนใจที่จะวิเคราะห์ให้เห็นทั้ง “ประสิทธิผล” และ “ประสิทธิภาพ” จึงแบ่งกรอบแนวคิดในการวิจัยออกเป็น 2 กรอบแนวคิด เพื่อสอดคล้องกับวิธีดำเนินการวิจัย ดังนี้

1) โรงเรียนสังกัด อบจ. กับโรงเรียนสังกัด สพฐ. ที่อยู่ในจังหวัดเดียวกัน และมีจำนวนนักเรียนใกล้เคียงกัน เพื่อแสดงให้เห็นถึงประสิทธิผลด้านความพึงพอใจเชิงเปรียบเทียบ

2) โรงเรียนสังกัด อบจ. กับโรงเรียนสังกัด สพฐ. ที่อยู่ในจังหวัดเดียวกัน และมีต้นทุนผลผลิตใกล้เคียงกัน เพื่อแสดงให้เห็นถึงประสิทธิภาพด้านความพึงพอใจเชิงเปรียบเทียบ

สรุปผลการวิจัย

ระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการ ต่อการจัดการศึกษาระดับประถมศึกษา ของโรงเรียนสังกัด อบจ. และโรงเรียนสังกัด สพฐ.

การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าเฉลี่ย พบว่า ผู้รับบริการมีระดับความพึงพอใจต่อการจัดการศึกษาระดับประถมศึกษา ของโรงเรียนสังกัด อบจ. โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.34$) เมื่อพิจารณาเป็นรายกลุ่ม พบว่า ทั้งนักเรียน ($\bar{x} = 4.38$) ผู้ปกครอง ($\bar{x} = 4.36$) และสมาชิกของชุมชน ($\bar{x} = 4.27$) ล้วนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก เช่นเดียวกัน ทั้งนี้ โรงเรียนสังกัด อบจ. ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือได้รับการประเมินจากผู้รับบริการโดยภาพรวม ว่ามีระดับความพึงพอใจสูงที่สุด อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.58$) ขณะที่ภาคใต้ ($\bar{x} = 4.26$) ได้รับการประเมินว่ามีระดับความพึงพอใจต่ำที่สุด

ตารางที่ 1 : ระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการ ต่อการจัดการศึกษาระดับประถมศึกษา ของโรงเรียนสังกัด อบจ. และโรงเรียนสังกัด สพฐ. จำแนกรายภูมิภาค

โรงเรียน	ผู้รับบริการ	ภูมิภาค						รวม
		เหนือ	กลาง	ตะวันออกเฉียงเหนือ	ตะวันออก	ตะวันตก	ใต้	
สังกัด	นักเรียน	4.34	4.54	4.61	4.50	4.28	4.19	4.38
อบจ.	ผู้ปกครอง	4.32	4.28	4.68	4.49	4.43	4.28	4.36
	สมาชิก	4.24	4.17	4.43	4.39	4.21	4.31	4.27
	ของชุมชน							
	รวม	4.29	4.33	4.58	4.46	4.30	4.26	4.34
สังกัด	นักเรียน	4.39	4.28	4.59	4.21	4.46	4.57	4.42
สพฐ. ที่มี	ผู้ปกครอง	4.50	4.65	4.71	4.53	4.50	4.26	4.49
จำนวน	สมาชิก	4.24	4.22	4.21	4.19	4.34	4.51	4.31
นักเรียน	ของชุมชน							
ใกล้เคียง	รวม	4.37	4.38	4.51	4.31	4.44	4.45	4.41
กัน								
สังกัด	นักเรียน	4.22	4.49	4.73	4.40	4.38	4.39	4.40
สพฐ. ที่มี	ผู้ปกครอง	4.47	4.56	4.67	4.45	4.23	4.44	4.48
ต้นทุน	สมาชิก	4.24	4.39	4.46	4.16	4.34	4.40	4.34
ผลิต	ของชุมชน							
ใกล้เคียง	รวม	4.31	4.48	4.62	4.34	4.32	4.41	4.41
กัน								

กรณีโรงเรียนสังกัด สพฐ. ในจังหวัดเดียวกัน และมีจำนวนนักเรียนใกล้เคียงกับโรงเรียนสังกัด อบจ. ดังกล่าว พบว่า ผู้รับบริการมีระดับความพึงพอใจโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.41$) เมื่อพิจารณาเป็นรายกลุ่ม พบว่า ทั้งนักเรียน ($\bar{x} = 4.42$) ผู้ปกครอง ($\bar{x} = 4.49$) และสมาชิกของชุมชน ($\bar{x} = 4.31$) ล้วนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก เช่นเดียวกับโรงเรียนสังกัด อบจ. ข้างต้น ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ได้รับการประเมินจากผู้รับบริการโดยภาพรวม ว่ามีระดับความพึงพอใจสูงที่สุด อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.51$) และภาคตะวันออก ($\bar{x} = 4.31$) เป็นภูมิภาคที่ได้รับการประเมินว่ามีระดับความพึงพอใจต่ำที่สุด

ส่วนโรงเรียนสังกัด สพฐ. ในจังหวัดเดียวกัน และมีต้นทุนผลผลิตใกล้เคียงกับโรงเรียนสังกัด อบจ. ดังกล่าว พบว่า ผู้รับบริการมีระดับความพึงพอใจโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.41$) เมื่อพิจารณาเป็นรายกลุ่ม พบว่า ทั้งนักเรียน ($\bar{x} = 4.40$) ผู้ปกครอง ($\bar{x} = 4.48$) และสมาชิกของชุมชน ($\bar{x} = 4.34$) ล้วนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก เช่นเดียวกับโรงเรียนสังกัด อบจ. รวมถึงโรงเรียนสังกัด สพฐ. ที่มีจำนวนนักเรียนใกล้เคียงกันข้างต้น โดยที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ยังคงได้รับการประเมินจากผู้รับบริการโดยภาพรวม ว่ามีระดับความพึงพอใจสูงที่สุด อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.62$) โดยมีภาคเหนือ ($\bar{x} = 4.31$) เป็นภูมิภาคที่ได้รับการประเมินว่ามีระดับความพึงพอใจต่ำที่สุด

การเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการ ต่อการจัดการศึกษาระดับประถมศึกษา ระหว่างโรงเรียนสังกัด อบจ. และโรงเรียนสังกัด สพฐ. ที่มีจำนวนนักเรียนใกล้เคียงกัน

การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการทดสอบค่าที พบว่า ระดับความพึงพอใจโดยภาพรวมของผู้รับบริการ ต่อการจัดการศึกษาระดับประถมศึกษา ระหว่างโรงเรียนสังกัด อบจ. และโรงเรียนสังกัด สพฐ. ที่มีจำนวนนักเรียนใกล้เคียงกัน ในจังหวัดเดียวกับโรงเรียนสังกัด อบจ. ดังกล่าว มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับนัยสำคัญ .01 โดยที่ผู้รับบริการ มีระดับความพึงพอใจต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนสังกัด สพฐ. ($\bar{x} = 4.41$) มากกว่าโรงเรียนสังกัด อบจ. ($\bar{x} = 4.34$) เมื่อพิจารณาเป็นรายกลุ่ม พบว่า ขณะที่นักเรียนและสมาชิกของชุมชน มีระดับความพึงพอใจโดยภาพรวม ต่อการจัดการศึกษาระดับประถมศึกษา ระหว่างโรงเรียนสังกัด อบจ. และโรงเรียนสังกัด สพฐ. ข้างต้น ไม่แตกต่างกัน ผู้ปกครองกลับมีระดับความพึง

พอใจต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนสังกัด สพฐ. ($\bar{x} = 4.49$) สูงกว่าโรงเรียนสังกัด อบจ. ($\bar{x} = 4.36$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับนัยสำคัญ .01

ตารางที่ 2 : การเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการ ต่อการจัดการศึกษาระดับประถมศึกษา ระหว่างโรงเรียนสังกัด อบจ. และโรงเรียนสังกัด สพฐ. ที่มีจำนวนนักเรียนใกล้เคียงกัน

ผู้รับบริการ	สังกัด	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	T	p-value
นักเรียน	อบจ.	406	4.38	.42	-1.25	.21
	สปฐ.	203	4.42	.39		
ผู้ปกครอง	อบจ.	406	4.36	.46	-3.21	.01**
	สปฐ.	203	4.49	.46		
สมาชิกของชุมชน	อบจ.	406	4.27	.45	-1.00	.32
	สปฐ.	203	4.31	.45		
รวม	อบจ.	406	4.34	.28	-3.021	.01**
	สปฐ.	203	4.41	.24		

การเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการ ต่อการจัดการศึกษาระดับประถมศึกษา ระหว่างโรงเรียนสังกัด อบจ. และโรงเรียนสังกัด สพฐ. ที่มีต้นทุนผลผลิตใกล้เคียงกัน

เช่นเดียวกัน โรงเรียนสังกัด อบจ. และโรงเรียนสังกัด สพฐ. ที่มีต้นทุนผลผลิตใกล้เคียงกัน ในจังหวัดเดียวกับโรงเรียนสังกัด อบจ. ดังกล่าว ยังพบว่า ผู้รับบริการมีระดับความความพึงพอใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับนัยสำคัญ .01 โดยที่ผู้รับบริการ มีระดับความพึงพอใจต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนสังกัด สพฐ. ($\bar{x} = 4.41$) มากกว่าโรงเรียนสังกัด อบจ. ($\bar{x} = 4.34$) ทั้งนี้ เมื่อพิจารณาเป็นรายกลุ่ม พบอีกว่า ขณะที่นักเรียนและสมาชิกของชุมชน มีระดับความพึงพอใจโดยภาพรวม ต่อการจัดการศึกษาระดับประถมศึกษา ระหว่างโรงเรียนสังกัด อบจ. และโรงเรียนสังกัด สพฐ. ข้างต้น ไม่แตกต่างกัน ผู้ปกครองกลับมีระดับความพึงพอใจต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนสังกัด สพฐ. ($\bar{x} = 4.49$) สูงกว่าโรงเรียนสังกัด อบจ. ($\bar{x} = 4.36$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับนัยสำคัญ .01 ด้วย

ตารางที่ 3 : การเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการ ต่อการจัดการศึกษาระดับประถมศึกษา ระหว่างโรงเรียนสังกัด อบจ. และโรงเรียนสังกัด สพฐ. ที่มีต้นทุนผลผลิตใกล้เคียงกัน

ผู้รับบริการ	สังกัด	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	T	p-value
นักเรียน	อบจ.	406	4.38	.42	-.71	.48
	สพฐ.	203	4.40	.41		
ผู้ปกครอง	อบจ.	406	4.36	.46	-3.10	.01**
	สพฐ.	203	4.48	.42		
สมาชิกของชุมชน	อบจ.	406	4.27	.45	-1.77	.08
	สพฐ.	203	4.34	.43		
รวม	อบจ.	406	4.34	.28	-2.99	.01**
	สพฐ.	203	4.41	.26		

อภิปรายผลการวิจัย

หากยึด พ.ศ.2548 เป็นหมุดหมายการเริ่มดำเนินการจัดการศึกษาระดับประถมศึกษา ของ อบท. การวิจัยเรื่อง “ความคิดเห็นเกี่ยวกับความพร้อมในการถ่ายโอนสถานศึกษาให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามทัศนะผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปัตตานี เขต 2” โดย วรสิทธิ์ นุ้ยพริ้ม (2551: 40-41) ชี้ให้เห็นไว้อย่างน้อยที่สุด ในทัศนะของผู้บริหารสถานศึกษาจำนวนหนึ่ง อบท. มีความพร้อมในการรับถ่ายโอนสถานศึกษา จาก สพฐ. ภาพรวมอยู่ในระดับน้อย ($\bar{x} = 2.20$) สอดคล้องกับผลการทดสอบระดับชาติ (NT) เมื่อปี 2550 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งสถานศึกษาสังกัด อบท. มีผลการทดสอบในทุกรายวิชาต่ำกว่าภาพรวมทั้งประเทศและสถานศึกษาในทุกสังกัด (สำนักเลขาธิการสภาการศึกษา, 2553 : 49)

ทว่า การวิจัยประเมินผลการจัดการศึกษาของ อบจ. ตลอดราชวศวรรยที่ผ่านมา ล้วนแสดงให้เห็นถึงแนวโน้มที่ดีทั้งสิ้น อาทิ นางเยาว์ อุทุมพร (2556: 25) ซึ่งชี้ว่าภายหลังการรับถ่ายโอนสถานศึกษาจาก สพฐ. โดยภาพรวมมีการเปลี่ยนแปลง

ทางด้านวิชาการไปในทิศทางที่ดีขึ้นในระดับตั้งแต่ค่อนข้างน้อยถึงค่อนข้างมาก และมีจำนวนนักเรียนให้ความสนใจเข้าเรียนจำนวนเพิ่มขึ้นทุกปี ทั้งนี้ การประเมินผลสัมฤทธิ์ของโรงเรียนที่ถ่ายโอนไปสังกัด อบจ.เชียงใหม่ โดย เสี่ยงมจิต วสุวัฒนเศรษฐ์ และ พิรสิทธิ์ คำวนณศิลป์ (2555: 1264-1265) ตอกย้ำว่าการประเมินในด้าน 1) การบริหารวิชาการ 2) การบริหารงบประมาณ 3) การบริหารบุคคล 4) การบริหารทั่วไป และ 5) ชุมชน ผู้ปกครอง ล้วนมีพัฒนาการที่ดีขึ้น มีเพียงด้านนักเรียน เท่านั้น ที่พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนยังต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐานในบางโรงเรียน อย่างไรก็ตาม มีปัจจัยบางอย่างที่ยืนยันได้ชัดว่า เป็นการต่ำกว่าเกณฑ์ที่ดีขึ้นแล้วภายหลังการถ่ายโอนสังกัด

สอดคล้องกับ ผลการประเมินความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการจัดบริการด้านการศึกษาของ อบจ. ของ คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (2557: (17-4)) โดย วีระศักดิ์ เครือเทพ ในโครงการศึกษาวิจัยเพื่อติดตามและประเมินผลการกระจายอำนาจของไทย ซึ่งเสนอต่อ สำนักงานคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลางค่อนข้างดีถึงระดับดี แม้ในกรณีของ อบจ. นครราชสีมา ซึ่งได้รับถ่ายโอนสถานศึกษามาจากราชการส่วนกลางมากที่สุดถึง 58 แห่ง ยังพบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาเกือบทั้งหมดที่ถ่ายโอนสังกัดไป จะมีความเห็นว่า “อบจ. ไม่มีมืออาชีพ” เมื่อเปรียบเทียบกับการบริหารจัดการโดยส่วนกลาง (ดวงเนตร สาราญวงศ์ และ ไซยันต์ รัชชกุล, 2557: 156-157) ซึ่งข้อเสียเปรียบด้านโครงสร้างองค์กรเพื่อรองรับภารกิจด้านนี้ ส่งผลต่อคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนในสังกัด อบจ. (ดวงเนตร สาราญวงศ์ และ ไซยันต์ รัชชกุล, 2557: 160)

ผลการสำรวจความพึงพอใจของผู้รับบริการครั้งนี้ เผยให้เห็นถึงนัยเชิงพัฒนาการที่สำคัญของ อบจ. ในภารกิจด้านการศึกษา อย่างน้อยที่สุด ระดับประถมศึกษา ว่าเพียงราวหนึ่งทศวรรษของการรับถ่ายโอนภารกิจดังกล่าวไปจากราชการส่วนกลาง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งถูกให้ความเห็นว่ายังขาดความพร้อม รวมถึงยังมีโครงสร้างที่ไม่เหมาะสม กลับสามารถบริหารจัดการโรงเรียนจนสร้างความพึงพอใจให้แก่ผู้รับบริการได้ ในระดับที่ไม่แตกต่างนักจากโรงเรียนซึ่งยังอยู่ในการบริหารจัดการของหน่วยงานที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน

การจัดการศึกษาระดับประถมศึกษาโดย อบจ. ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สามารถสร้างความพึงพอใจให้แก่ผู้รับบริการในภาพรวม ได้มากกว่าการจัดการศึกษาโดย

สพฐ. แล้ว ทั้งที่พิจารณาในเชิงประสิทธิผล และเชิงประสิทธิภาพ ขณะที่ อบจ. ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สามารถสร้างความพึงพอใจให้แก่ผู้รับบริการในภาพรวมได้มากกว่าการจัดการศึกษาโดย สพฐ. แล้วในเชิงประสิทธิผล เมื่อพิจารณาถึงลงไปรายละเอียดของกลุ่มผู้รับบริการ จะพบด้วยว่า สามารถสร้างความพึงพอใจให้แก่ผู้ปกครอง ได้มากกว่า สพฐ. ด้วยแล้วในเชิงประสิทธิภาพ เช่นเดียวกับ อบจ. ในภาคกลาง ที่สามารถสร้างความพึงพอใจให้แก่นักเรียน ได้มากกว่า สพฐ. แล้ว ทั้งในเชิงประสิทธิผล และเชิงประสิทธิภาพ

ผลการเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจต่อการจัดการศึกษาระดับประถมศึกษาครั้งนี้ พอจะเป็นเครื่องยืนยันเบื้องต้น ว่าการถ่ายโอนภารกิจจากส่วนกลางให้ส่วนท้องถิ่นที่มีความพร้อมเข้ามาดำเนินการบริหารจัดการแทน เป็นทิศทางที่เหมาะสมของประเทศไทย ระยะเวลาเพียงราวสิบปี อบจ. อย่างน้อยที่สุดในระดับจังหวัด ซึ่งนอกจากจะมีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านน้อยกว่า สพฐ. แล้ว ข้อเท็จจริงประการสำคัญที่ยังมิได้นำมาร่วมพิจารณาด้วยในการวิเคราะห์ครั้งนี้ คือระดับคุณภาพของโรงเรียนก่อนการถ่ายโอน ที่ผลจากการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยการสัมภาษณ์ ชี้ให้เห็นว่าแทบทั้งหมดเป็นโรงเรียนชายขอบเดิมของ สพฐ. มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในเกณฑ์ต่ำกว่าค่าเฉลี่ย หลายแห่งกำลังจะถูกปิดตัวลงเนื่องจากมีผู้เรียนน้อยมาก กลับสามารถจัดการศึกษาให้ผู้รับบริการ 2 ใน 3 กลุ่ม เกิดความพึงพอใจได้ในระดับที่ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ เหลืออีกแต่กลุ่มผู้ปกครอง ซึ่งหากพิจารณาลงรายละเอียดไปในระดับภูมิภาค ก็จะพบว่า อบจ. ในภาคใต้ สามารถสร้างความพึงพอใจได้มากกว่าแล้วในเชิงประสิทธิผล รวมถึง อบจ. ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคตะวันออก และภาคตะวันตก ที่สามารถสร้างความพึงพอใจได้มากกว่าแล้วในเชิงประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะ

นอกเหนือจากการสำรวจซ้ำ เพื่อชี้ให้เห็นถึงพลวัตรของความสามารถในการตอบสนองความคาดหวังของผู้รับบริการ โดย อบจ. รวมถึง อบป. ประเภทอื่นๆ แล้ว การสำรวจเชิงเปรียบเทียบ เพื่อวิเคราะห์หาขนาดที่เหมาะสมของ อบป. ที่จะสามารถจัดการศึกษาระดับประถมศึกษา ตลอดจนระดับมัธยมศึกษา ให้เกิดความพึง

พอใจสูงสุดแก่ผู้รับบริการ ถือเป็นโจทย์ที่มีความน่าสนใจในการค้นหาคำตอบ และจักเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในเชิงนโยบายสาธารณะ โดยเฉพาะในมิติของการกระจายอำนาจ เพื่อให้เกิดการพัฒนาได้อย่างยั่งยืนต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 2557. รายงานการศึกษาระดับสัมบูรณ์
โครงการศึกษาวิจัยเพื่อติดตามและประเมินผลการกระจายอำนาจของ
ไทย. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี.
- ดวงเนตร สำราญวงศ์ และ ไชยันต์ รัชชกุล. 2557. “ประสิทธิผลการบริหาร
สถานศึกษาที่ถ่ายโอนสู่องค์กรบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา.” วารสาร
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร 6 (11): 149-170.
- นงเยาว์ อุทุมพร. 2556. “การวิจัยประเมินผลการจัดการศึกษาขององค์กรบริหาร
ส่วนจังหวัด.” วารสารศึกษาศาสตร์ มสธ. 6 (2): 20-32.
- พิชิต ฤทธิ์จรรยา, ชูชาติ พ่วงสมจิตร, เก่งกนก เอื้อวงศ์ และ นงเยาว์ อุทุมพร. 2554.
“การวิจัยประเมินผลการจัดการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น.”
วารสารศิลปการศึกษาศาสตร์วิจัย 3 (1, 2): 79-91.
- วรสิทธิ์ นัยพริ้ม. 2551. ความคิดเห็นเกี่ยวกับความพร้อมในการถ่ายโอน
สถานศึกษาให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามทัศนะผู้บริหาร
สถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปัตตานี เขต 2. สาร
นิพนธ์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา,
มหาวิทยาลัยหาดใหญ่.
- เสงี่ยมจิต วสุวัฒนเศรษฐ์ และ พิรสิทธิ์ คำนวนศิลป์. 2555. “การประเมินผลสัมฤทธิ์
ของโรงเรียนที่ถ่ายโอนไปสังกัดองค์กรบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่.” ใน
การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา ครั้งที่ 13. ขอนแก่น:
มหาวิทยาลัยขอนแก่น, หน้า 1263-1267.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. 2553. รายงานการติดตามการจัดการศึกษาของ
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ปี 2551. กรุงเทพฯ: สภาการศึกษา.

- Akai, N., Sakata, M., & Tanaka, R. 2007. **Program on Housing and Urban Policy**. California: Institute of Business and Academic Research.
- Arvate, P., Mattos, E., & Rocha, F. 2013. **Conditional versus unconditional grants and local public spending in Brazilian municipalities**. Retrieved from editorialexpress.com/cgi-bin/conference/download.cgi?db_name=sbe35&paper_id=100.
- Mann, B. 2014. **Equity and Equality Are Not Equal**. Retrieved from theequityline.org/wp/2014/03/12
- Naald, B. 2003. **The Effects of Fiscal Decentralization on Health and Education Outcomes and Behaviors: Evidence from Ethiopia**. Master of Arts Thesis, University of Montana.
- Nilsson, E. & Folstad, A. 2012. "Effectiveness and Efficiency as Conflicting Requirements in Designing Emergency Mission Reporting." in E. Law, S. Abrahão, A. Vermeeren & E. Hvannberg (eds.). **Proceedings of the 2nd International Workshop on the Interplay between User Experience Evaluation and Software Development**. Copenhagen: University of Leicester, pp. 20-25.
- OECD. 2012. **Equity and Quality in Education: Supporting Disadvantaged Students and Schools**. Paris: OECD.
- Shah, A. 2007. **Intergovernmental Fiscal Transfers Principles and Practice**. Washington D.C.: The World Bank.
- Stephan, M., & Litschig, K. 2013. **The Impact of Intergovernmental Transfers on Education Outcomes**. Retrieved from www.econ.upf.edu/~slitschig/pdfs/Intergovernmental_Transfers_February_2013.pdf.
- The World Bank Group. 2001. **Intergovernmental Fiscal Relations**. Retrieved from www1.worldbank.org/publicsector/decentralization/fiscal.htm.